LUPTĂTORII MOLDOVENI AU FOST TRĂDAȚI

Sute și sute de familii îndoliate. Mii de copii români orfani. Mii de bărbați tineri răniți și mutilați pe viață. Femei și fete batjocorite și violate de cazaci și de ruși; bătrîni și copii nevinovați uciși mișelește. Peste 50.000 de refugiați români, zeci de localități românești pustiite și devastate. Nesfîrșite lanuri de grîu mînate de separatiști. Nenumărate cazuri de persecuții, prigoane, arestări ilegale, schingiuiri și răstigniri, omoruri sălbatice săvîrșite de pretinși creștini. Frica și teroarea cuibărite din nou în sufletul populației românești. Într-un cuvînt, «anul 1940 de la început», cum spunea un voluntar de la Cocieri. Ca și atunci, se urmărește nimicirea românilor moldoveni din zona Nistrului, din Basarabia, «exterminarea tuturor celor care vorbesc graiul lui Ștefan cel Mare și Sfînt». Acesta este acum bilanțul cumplit al războiului de cotropire dezlănțuit de ruși pe malurile Nistrului. Un război provocat și întreținut atît timp cît le-a convenit conducerilor neocomuniste de la Chișinău și Moscova. Un război pe care președintele Snegur pretinde că îl poate curma ca prin farmec, vînzînd Transnistria rușilor și, odată cu ea, simbolic, unul dintre vechile orașe basarabene — Tighina. Aici, se concentrează acum, cu acordul oficial al conducerii Republicii Moldova, 6 batalioane ale armatei rusești — aceeași armată a cărei retragere din Moldova a fost cerută de nenumărate ori în ultimele luni de zile. Aceeași armată de ocupație care, la 19 iulie a.c., s-a implicat fățiș în luptă, alături de gardiștii rusofoni și împotriva moldovenilor. Armata dușmanului dintotdeauna al românilor.

Așadar, la Tighina sub ochii noii «comisii unificate de control», alcătuită din reprezentanții părților recent căzute la învoială — Rusia, Republica Moldova și «republica nistreană» —, focurile împotriva apărătorilor moldoveni continuă din toate tipurile de arme. Iar soldații ruși, «concilianți și eliberatori» au menirea de a veghea ca românii să moară fără a riposta.

Voluntarii, ostașii, polițiștii moldoveni care, de peste cinci luni, luptă pe linia întîi apărînd «integritatea și suveranitatea Republicii Moldova» — cum a tot trîmbițat M. Snegur —, știu însă că au fost trădați. În ochii lor se citesc disperarea și durerea pentru camarazii lor de armă, jertfiți într-un război ce se dovedește inutil, căci Transnistria a fost cedată, iar rușilor li se permite acum să-și adune forțele armate pe malul drept al Nistrului, în Basarabia în continuare ocupată.

Irina NEGREA

(«Cotidianul», București)